

Đò Xưa

ThaiNC

-Thằng tề, thằng đang bơi, qua bên ni chị nhờ chút.

Đang bơi thỏa thuê trên sông, Cọp nghe tiếng gọi từ con đò đang đậu gần đó và thấy chị Lành đang đứng đầu mũi đưa tay ngoắc.

Cọp biết đây là đò bán chè của chị Hiền và chị Lành. Hai người tuy ở chung đò nhưng không phải là chị em vì rất khác nhau. Chị Hiền lớn hơn chị Lành vài tuổi, cao và có nước da ngăm ngăm, giọng chị mang âm hưởng Quảng Nam, trong khi chị Lành thấp và trắng hơn, nói đặc giọng Huế.

Lý do nào hai cô gái không phải chị em thân thuộc, không cùng quê quán lại cùng chung sống trên một chiếc đò thì Cọp không biết, và không cần biết. Cọp chỉ biết rằng mấy tháng trước hai chị cùng chèo đò tới cập bến tại đây để bán chè. Ban ngày hai chị chèo đò bán dạo ở đâu không biết, chiều thường trở về bến ở xóm Chùa Bà nhà Cọp nấu cơm ăn, giặt giũ. Tối đến hai chị lại chèo đi bán chè dạo trên sông.

Cọp biết tên chị Hiền chị Lành vì thỉnh thoảng nghe người ta gọi chè hai chị từ trên bờ, nhưng họ không biết Cọp là ai. Buổi chiều Cọp thường ra bơi sông gần chỗ hai chị neo đò. Cọp chưa bao giờ mua chè chị Hiền chị Lành nên chưa quen nhau.

Cọp bơi lại gần và thấy chị Lành đang đứng kiễ chân ở mũi đò cầm cái sào khá dài cố vớt cái quần đen đang dần trôi xa ra khỏi tầm với của chị. Quần áo mấy chị giặt phơi bị gió thổi xuống sông đây. Không chần chờ, Cọp bơi qua lấy cái quần đưa lại. Chị Lành mừng quá rối rít

- Cám ơn cu hí. Cu tên chi?

- Tên Cọp.

Chị Lành cười

- Ui cha! Tên chi mà dữ rứa? Nhưng thấy cu hiền khô dễ thương ghê.

- Ai rứa? Có tiếng chị Hiền từ bên trong

- Cái quần Mỹ Á mới may bị gió xuống sông may nhờ thằng cu ni bơi vớt lên chớ không là trôi mất rồi.

- May chưa tề! Kêu hần lên cho hần chén chè.

- Ừ hí, em quên. Cu lên đò chị cho chè ăn nì. Cu chi? Cọp phải không? Cọp lên đây chị múc chè ăn. Không tính tiền mô.

Nghe nói được cho chè, Cọp thích lắm, nhưng đành chịu, ngượng nghịu lắc đầu. Chị Lành hiểu ngay khi nhìn Cọp qua dòng nước, cười nói vào bên trong

- Hần lên không được mô Hiền ơi. Hần đang bơi ở lố. Hần dị, Hí Hí..

- Bày đặt. Con nít con nôi ai thèm dòm mà dị!

Chè thì thích thiệt, nhưng làm sao dám tòng ngồng lên gặp hai chị. Nó quấy mình bơi lẹ ra sông, và nghe tiếng chị Lành nói theo

- Ngày mai Cu mặc quần rồi lên đò chị ăn chè nghe.

Hôm sau Cọp đã chuẩn bị nên bơi... có mặc quần đàng hoàng và lên đò chị Hiền chị Lành làm một bụng chè thỏa thuê.

Kể từ hôm đó Cọp đã quen thân với cả hai chị. Không cần vớt quần vớt áo chi cả, Cọp khi nào cũng được ăn chè không tốn tiền. Không phải chỉ chè mà thôi. Chị Hiền chị Lành thỉnh thoảng kêu bún bò hay cơm Hến vô ăn cũng đều để dành cho Cọp một tô...

Một bữa Cọp bơi đến con đò và thấy chị Lành ngồi một mình thọc hai chân xuống nước. Cọp mon men bơi lại nhưng không leo lên đò như mọi khi mà chỉ đứng dưới.

Đang nói chuyện Cọp để ý chị Lành xắn chiếc quần đen đang mặc lên tới tận đầu gối, thò cả hai cái chân xuống đong đưa vọc nước. Cọp cứ nhìn sững đôi chân đến nỗi chị Lành ngạc nhiên hỏi:

- Mi nhìn chi dưới nước?

Cọp bẽn lẽn nói nó nhìn hai cái chún chị đong đưa như vậy giống như hai con cá đang lượn đùa nhau.

- Hi hi, chị Lành cười. Thằng ni tưởng tượng ghê hí. Ừ, chừ cho hai con cá bơi đùa nghe.

Nói xong, chị phát ra miệng mấy tiếng kêu “ ron-ron- ron...” như tiếng xe máy đang rú ga. Bên dưới chị dùng chún trái lượn qua qua lượn lại rất lả lướt. Chún phải cũng lượn rượt theo liền phía sau. Hết bên trái tới bên phải, cứ như vậy chị cho hai con cá đuổi nhau thật sôi động. Thỉnh thoảng một con hứng chí bay lên khỏi mặt nước, con kia cũng bay theo lên liền không chịu kém.

Thằng Cọp thích quá hò reo hưởng ứng. Chị Lành nghĩ ra trò đua cá thiệt hấp dẫn.

Bỗng nhiên chị Lành cho con cá chún trái chậm lại để cá chún phải bắt kịp. Chị xoè ngón chân cái và ngón trỏ ngoạm một cái ngay gót chân, rồi la lên:

- Bắt được mi rồi. Bắt được mi rồi...

Xong chị lấy ngón chún cái của con cá sau ịn một cái vô con cá trước và nói tiếp:

- Bắt được rồi cho hun một cái.

Thằng Cọp cười ngặt nghẽo nhìn chị Lành đạo diễn màn đua cá, nhất là màn cuối bắt được cho hun một cái.

Chị Lành nhìn Cọp nói

- Chừ tau với mi chơi. Tau bơi, còn mi đuổi theo nghe chưa. Cho mi dùng tay làm cá đó.

Cọp chịu. Chị Lành co một chún lên bờ, chún kia vẫn để dưới nước và bắt đầu rà tới rồi lui. Miệng chị vẫn “ ron – ron- ron “ rú ga giống như hồi nãy đầy vẻ thách thức. Cọp đâu chịu kém. Nó cũng “ ron- ron-ron” rú ga giống như chị Lành, và nhanh như chớp bắt thần cả hai tay chụp xuống dưới nước. Chưa kịp chuẩn bị và không ngờ Cọp mới chịu là ...làm liền, nên con cá Lành bị chụp cứng ngắt không kịp phản ứng.

Chị la bai bai

- Ăn gian! Thằng ni ăn gian. Tau chưa chuẩn bị. Mà mi không được dùng hai tay. Tau một con mi cũng một con thôi. Chừ bắt đầu lại.

Trò chơi lại bắt đầu. Lần này chị Lành đã chuẩn bị, và Cọp chỉ được dùng một tay nên cuộc đua sôi nổi hào hứng hơn. Mỗi lần Cọp chụp hụt là chị Lành lại cười ré lên khoái chí. Nhưng sau nhiều lần chỉ vồ nước sông, Cọp đã nghĩ ra cách chụp cá. Nó không nhắm bàn chún chị Lành nữa mà nhè ngay... đầu gối chị Lành để chụp. Chỗ này thì dính chắc vì chị đâu có di động được. Từ đầu gối, mặc cho chị Lành vùng vẫy dữ dội Cọp vẫn cứ bám lấy và lần mò theo bắp chún của chị xuống phía dưới cho đến khi nắm được bàn chún con cá Lành là chị hết đường cục cựa. Chị Lành cười nắc nẻ.

- Mi chơi ăn gian, nhưng mà thôi, cho mi thắng đó. Chừ bắt được rồi cũng hun một cái.

Cọp đang ngơ ngác, chị Lành co chân lên khỏi mặt nước lúc lắc ngón chân cái. Hiểu ý, Cọp bắt chước như hồi nãy dùng ngón tay cái ịn vô ngón chún của chị để ...hun một cái. Cả hai cười như nắc nẻ khoái chí.

Đang cười, chị Lành bỗng ngưng lại, nhìn Cọp hỏi

- Mi thấy chún tau đẹp không?

Nói xong chị đưa cái chún tới sát ngay mặt. Như phản xạ tự nhiên, Cọp dùng cả hai tay bưng cái chún chị Lành rồi ngơ ngẩn nhìn. Một tay Cọp đỡ ngay gót, tay kia vờ về những ngón chún. Cọp nhận ra chún của chị Lành trắng phau phau. Bàn chún của chị nhỏ nhắn nhưng đầy đặn không một sợi gân. Đẹp nhứt là năm ngón e ấp tùm lại với nhau chứ không xòe ra như cánh quạt của hầu hết những người khác mà Cọp thấy. Điều đặc biệt là gót chún của chị tròn lẳn, không một vết nứt nẻ nào. Cọp chưa bao giờ thấy ai có bàn chún đẹp hơn.

Bỗng nhiên Cọp thấy thêm một cây cà-rem, cây cà rem đậu xanh Cọp thích nhứt, giữa buổi trưa hè... Nó nhìn sững những giọt nước từ bàn chún chị Lành tụ lại ở đầu ngón và rơi xuống sông, tưởng tượng cây cà-rem ...

Cọp thấy thêm chi lạ một cây cà rem!

- Chún tau đẹp không?

Tiếng chị Lành lặp lại. Cọp thần thờ gật đầu.

- Mi thích không?

Cọp lại gật đầu.

-Thích thì...cho hun một cái đó.

Hồn vía Cọp lúc này như đã bị con Ma Hớp Hồn hớp mất, nó lấy ngón tay tính ịn vô ngón chun của chị để hun như lúc nãy, nhưng chị Lành gạt ra và nói

- Không phải hun rứa. Hun thiệt. Hun bằng miệng.

Chị Lành nói xong đưa chun tới sát ngay trước mặt Cọp.

Cây cà rem đậu xanh sữa nhúc nhích, nhúc nhích. Cọp nhìn chị Lành thấy chị vừa cười vừa gật gật đầu.

Cọp mê cái chun trắng ngần ngòn ngòn của chị Lành trong tay, rồi bỗng nhiên như có một sức mạnh nào thúc đẩy, nó đưa mũi tới sát và hít một hơi thiệt mạnh. Chưa bao giờ Cọp hít mạnh như vậy. Nó có cảm tưởng không phải chỉ bàn chun, mà cả cái chun của chị, cả người chị Lành, đang chui tọt vô mũi nó.

Chị Lành,

Con đò,

Dòng sông,

Cả thế giới chung quanh như đều bị Cọp hít hết cả vào người.

Chị Lành bật cười sảng sặc làm Cọp bừng tỉnh. Nó dị quá, thả vộ cái chun ra và quay mình chạy vô bờ.

- Chuyện chi rứa? Tiếng Hiền hỏi từ bên trong.

- Thằng Cọp chơ ai. Tui mới chọc chút mà hấn dị hấn chạy rồi.

- Con khỉ! Hấn còn nhỏ, mi chọc chi rứa?

Tiếng chị Lành cười khanh khách phía sau....

Từ giã dòng sông Hương hiền hòa, Cọp rời Huế một sáng trời mưa bay bay, hành trang mang theo là những kỷ niệm. Kỷ niệm một cái chun trắng nõn nà của cô gái bán chè trên dòng sông Hương năm nào đã cho Cọp cái cảm giác rạo rức đầu tiên trong đời.

ThaiNC